No. 154. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 21 December.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement [illegible] f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden [illegible] 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

NATIONALE MILITIE.

PUBLICATIE.

Oproeping van Vrijwilligers.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden:

Dat de wetten van den 8. Januarij 1817 en 27 April 1820, het begin der werkzaamheden voor de Nationale Militie op den 1. Januarij van elk jaar hebbende bepaald, dienvolgens de ligting voor den jare 1840 met primo Januarij 1840 een aanvang zal nemen,

Gelet op de bepalingen in eerstgemelde wet, ten opzigte der Vrijwilligers gemaakt:

Informeren elk en een iegenlijk, die genegen mogt zijn zich als Vrijwilliger voor de Nationale Militie dezer Gemeente te doen aanmelden en dienst nemen, dat er van heden af, dagelijks, uitgezonderd Zon- en Feestdagen, ter Griffie dezer Stad zal gereed liggen, het register ter inschrijving van Vrijwilligers bestemd, zullende aan elken Vrijwilliger de vereischten bezittende bij art. 31 en volgende, der eerstgemelde wet voorgeschreven, van Stads wege een gratificatie van f 30,-- worden uitbetaald.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 19 December 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

PUBLICATIE.

NATIONALE MILITIE.

Oproeping van alle Manschappen, geboren in het jaar 1821.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden:

Dat zij ingevolge de wetten op de Nationale Militie, oproepen alle Ingezetenen, zonder onderscheid, welke op den 1. Januarij 1840 hun 19e jaar zijn ingetreden, en hetzelve nog niet hebben volbragt, en dus in 1821 geboren zijn, om zich voor den 20. Januarij 1840, te beginnen met Donderdag den 2. dier maand, ter Griffie dezer Stad te laten inschrijven op de daartoe aangelegde registers, met inachtneming van de bepalingen in art. 56 en 59 der wet van den 8. Januarij 1817 voorkomende, zonder dat eenige aanspraak op vrijstelling hieromtrent eenige uitzondering zal kunnen maken, en zelfs gehuwden en afwezenden in deze oproeping begrepen zijn; terwijl diegene, welke verzuimen mogten, zich voor of op gemeld tijdstip te doen inschrijven, overeenkomstig art. 8 der wet van den 27. April 1820, zullen vervallen in eene boete van tusschen de f 5,-- en f 100,--, en zoodanigen, welke voor den 28. Januarij voornoemd, aan hunne verpligtingen niet mogten hebben voldaan, overeenkomstig art. 10 van genoemde wet, dadelijk gearresteerd en naar de hoofdplaats der Provincie zullen worden overgebragt, en ter beschikking van het Departement van Oorlog gesteld.

De belanghebbenden zullen zich van hunnen juisten ouderdom op geene andere wijze dienen te verzekeren dan door een extract uit het register van den Burgerlijken Stand ter plaatse hunner geboorte, hetgéen alleen als een wettig bewijs voor den ouderdom zal kunnen worden aangenomen.

Wordende alle ouders en voogden wel ernstig aangemaand, om, in geval van afwezigheid als anderzints, de vereischte opgave ter inschrijving voor hunne kinderen of pupillen te doen, aangezien zij daarin natatig blijvende, op zich toepasselijk zullen maken, de poenaliteiten daartegen bij art. 53 der wet van 1817 gestatueerd, onverminderd de bepalingen ten opzigte der kinderen of pupillen bij art. 66 der genoemde wet vastgesteld.

Ook worden de Lotelingen herinnerd, dat zij, ingevolge art. [illegible] derzelve wet, zich na den 1. Januarij aanstaande noch voor den 1. Junij daaraanvolgende, in geene Militairen dienst ter zee of te lande zullen mogen begeven.

Wijders worden de Lotelingen geïnformeerd, dat, werwaarts zij in het vervolg gedurende de jaren dat zij tot de Nationale Militie behooren zich begeven, of hunne woonplaats mogten verleggen, zij tot de Gemeente waarin zij bij het intreden van hun 19e jaar zijn ingeschreven, zullen blijven behooren.

Dat eindelijk diegenen, op wier getuigenis attesten of certificaten worden afgegeven, in geval hunne getuigenis bevonden wordt der waarheid niet overeenkomstig te zijn, ingevolge art. [illegible] der wet van den 27. April 1820, zullen worden gestraft met eene boete van f 100,-- tot f 300,--, of bij volstrekt onvermogen met eene gevangenis van twee tot zes maanden, onverminderd derzelver verantwoordelijkheid voor de nadeelen die uit de afgifte van zoodanige attesten voor derden mogten zijn ontstaan.

En opdat hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 19 December 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NATIONALE MILITIE.

Vrystelling van reeds dienenden.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden:

Dat ingevolge art. 21 der wet van den 8. Januarij 1817, de bij de Nationale Militie voor zich zelve dienende manschappen, welke in den loop van het tegenwoordige jaar in de bij gemelde artikelen bepaalde termen van vrijstelling gekomen zijn, en mitsdien hun ontslag mogten verlangen, zich voor den 5 Januarij aanstaande bij geschrift aan Burgemeester en Wethouders moeten adresseren, met overlegging van de noodige bewijzen, volgens de bepalingen der wet ingerigt, wordende bij afwezigheid der ouders, de voogden of curator van zoodanige personen, aangemaand, om in deze hunne kinderen of pupillen te vervangen, en aan hunne verpligtingen indachtig te zijn, terwijl geene zoodanige verzoeken meer zullen kunnen gelden, welke niet voor den 14. Januarij voornoemd mogten zijn ingekomen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 19. December 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat bij hen is ingekomen en op heden ter invordering aan den Heer Ontvanger der Directe Belastingen alhier is verzonden, het door Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie executoir verklaarde kohier der Personele Belasting, over het tweede kwartaal dezes jaars, No. 9, en noodigen de daarop voorkomende belastingschuldigen bij deze uit, om het door hen verschuldigde binnen de bij de wet bepaalde termijnen in handen van voornoemden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 17. December 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 16. *December.* Volgens eenen brief uit Tunis, heeft men daar in den avond van den 16 November eene vreesselijke uitbarsting gehoord. Men vreesde in 't eerst, dat het kruidmagazijn te Goletta gesprongen was, doch weldra bleek, dat een uit Malta aangekomen scheepje, de *Santissimo Christo*, hetwelk in 't geheim 117 vaten buskruid aan boord had, voor Goletta had gelegen; dat door de onvoorzigtigheid van een scheepsjongen dit buskruid vuur had gevat, en dat door de daarop gevolgde uitbarsting het scheepje geheel vernield was. Van de negen daarop aanwezige zeelieden, naar het schijnt alle Italianen, is een, na met zijne makkers in de lucht te zijn gesprongen, nog levend, hoewel jammerlijk gekwetst, opgevischt. Hij heeft eenige opheldering omtrent de oorzaak van het ongeluk gegeven en is toen gestorven. De zaak is te bedenkelijker, vermits het buiten twijfel schijnt, dat het ontvlamde buskruid tot de krijgsbehoeften behoorde, die in de laatste maanden te Tunis zijn aangevoerd, om van daar ter sluik langs eenen omweg door de woestijn naar *Abd-el-Kader* te worden overgebragt. Men weet, dat *Abd-el-Kader* zich bij het verdrag van de Tafna verbonden had, om zich uitsluitend door tusschenkomst der Franschen, van krijgsbehoeften te voorzien. Waarschijnlijk zal de Fransche regering van den Bey van Tunis wegens deze zijdelingsche ondersteuning van een harer vijanden strenge rekenschap vragen. Ook acht men het opmerkelijk, dat het buskruid uit de Engelsche bezitting Malta is gekomen.

— Het half-officieel orgaan de *Moniteur Parisien* behelst het volgende:

» Het gouvernement heeft depeches uit Algiers ontvangen, tot den 7 December.

» Sedert den vorigen post heeft er geen belangrijk voorval in de provincie plaats gehad; het door de Arabieren aangenomen stelsel van kleine afzonderlijke aanvallen heeft voortgeduurd. Kleine troepen Hadjouten en ruiters, tot de onderscheidene kalifa's van *Abd-el-Kader* behoorende, hebben op verschillende punten in de vlakte getracht het vee te rooven, maar bijna overal zijn zij afgewezen door de dapperheid der troepen die met de verdediging der verschillende kampen zijn belast. In de plaats gehad hebbende ontmoetingen zijn verscheiden Arabieren door onze soldaten gedood en vele paarden buit gemaakt.

— Uit Marseille wordt gemeld, dat sedert het uitbreken der vijandelijkheden in Afrika, reeds 4,860 man derwaarts zijn overgescheept.

— Uit Lyon wordt gemeld, dat de verantwoordelijke uitgever van het *Handelsblad* aldaar, op een mandaat van den regter van instructie *Zangiacomi* te Parijs, als beschuldigd van komplot, in verzekerde bewaring is genomen. Ook in de bureaux van den *Réparateur* te Lyon is eene huiszoeking gedaan.

— Volgens een staat van den Inspecteur-Generaal der Nationale Garde, bedraagt hare sterkte in geheel Spanje 880 bataillons, 62 eskadrons, 58 kompagnien artillerie en 11 bombardiers, of 611,211 man infanterie, 9,549 ruiters en 7758 artilleristen en bombardiers.

Het leger was in het geheel sterk 173,481 man.

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 17. *December.* De drukker van den *Mephistopheles*, is gisteren door de jurij, wegens laster, tot drie maanden gevangenis en 1000 fr. boete veroordeeld.

— Te Gend heeft een agent van een handelhuis van Liverpool, het voorstel aan de fabrikanten gedaan, om de overproductie hunner spinnerijen naar Singapore, Manilla en Batavia te vervoeren, en hen voor alle verliezen boven de 10 pCt. in te staan.

— Heden morgen geraakte eene vrouw op straat in woordenwisseling met haren man. Hare drift steeg zoo hoog, dat zij hem eenen steek met een mes in het hart toebragt, die den ongelukkige oogenblikkelijk dood deed op den grond zijgen. De vrouw is dadelijk in hechtenis genomen.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 18. *December.* Eergisteren heeft de Tweede Kamer eene zitting met besloten deuren gehouden, welke door HH. Exc. de Minister van Kolonien en van Finantien is bijgewoond, en waarin HH. Exc. zich beijverd hebben, nopens het aanhangig ontwerp der leeningswet dusdanige inlichtingen te geven, als welke de leden te dien aanzien verlangd hebben.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, welke door Hunne Exc. de Minister van Finantien en van Kolonien werd bijgewoond, hebben de Heeren *de la Court*, *van Wickenoort Crommelin* en *Hooft* verklaard, door ongesteldheid verhinderd te worden de vergadering bij te wonen.

De Centrale afdeeling heeft verslag gedaan op de vijf volgende bij de Kamer aanhangige ontwerpen van wet, als: 1°, dat nopens de staatsbegrooting voor den jare 1840; 2°. dat houdende middelen tot voorziening in de uitgaven voor het volgende jaar; 3°, dat tot verbetering van den accijns op den turf; 4°, dat betrekkelijk den accijns op den turf uit de irreguliere veenderijen, en 5°, dat houdende verhooging van accijns op de steenkolen. Uit deze verslagen blijkt, dat er nog altijd zwaarwigtige bedenkingen tegen deze ontwerpen zijn gemaakt, en dat de Regering, ter voldoening zoo veel mogelijk van de gemaakte bedenkingen, een nieuw artikel in de begrootingswet van uitgaven heeft gelascht, waarbij bepaald wordt, dat er voorloopig twee millioenen guldens van de begrooting buiten beschikking zullen worden gesteld, waarover niet dan bij wettelijke bepalingen nader zal kunnen worden beschikt. De tijd der beraadslagingen over deze ontwerpen zal nader worden bepaald.

Vervolgens is beraadslaagd over het ontwerp betrekkelijk de leeningswet.

De Heeren *Snouck Hurgronje*, *van Hoorn van Burgh* en *Frets* hebben zich voor de aanneming van het ontwerp verklaard. Gaarne hadden zij nog eenige nadere uitleggingen en inlichtingen ontvangen, doch zij beschouwden de aanneming van het ontwerp als heilzaam tot het behoud van het crediet van den Staat. Zij achten zich gelukkig, dat de Kolonien van den Staat zoo vele voordeelen afwierpen, en alzoo het Vaderland tot een zoo wezenlijk heil verstrekten. Zij verwachten, dat de aanneming der voorgestelde wet 's Lands finantiëlen toestand voor het vervolg op een goeden voet zou brengen. Zij waren tevreden over art. 4, in de voordragt geplaatst en verbeterd, stelden vertrouwen in de toezeggingen der Regering en verheugden zich in de afschaffing van het Amortisatie-Syndicaat. Met voorbijziening van het verledene wenschten zij, door de aanneming der voordragt, de Regering in staat te stellen, om voor de toekomst te zorgen. Daarenboven deinsden zij terug voor de gevolgen, die, naar hun gevoelen, uit eene verwerping van de voordragt zouden voortvloeijen. De staat der finantien zou daardoor nog verergeren. De Regering zou in moeijelijken toestand geplaatst worden. Eene afwijzing zou op de natie eenen nadeeligen invloed uitoefenen. De Handel-Maatschappij zou in ongelegenheid worden gebragt. Zij zou niet meer de noodige ruimte hebben, om hare uitgebreide verzendingen voort te zetten. Nieuwe tekorten en leeningen zullen er het gevolg van wezen. Eene weigering kan wrange vruchten opleveren. » Zullen wij, vroeg de Heer *van Hoorn*, den bloei en de welvaart des Lands in de waagschaal stellen? Zullen wij handel en scheepvaart in gevaar brengen? Zullen wij het ontluikend fabrijkwezen in zijne geboorte verstikken? Zullen wij het stelsel van cultures laten varen, waaraan wij zoo vele schatten te danken hebben? Neen, het is een ijdel schrikbeeld!"

De Heeren *van Welderen Rengers*, *van Dam van Isselt*, *Warin*, *van Nagell*, *Backer*, *Schimmelpenninck*, *Cats*, *Romme*, *van Rappard*, *Luyben*, *Luzac*, *Corver Hooft* en *Knipkorst* hebben zich tegen het wets-ontwerp verklaard. Over het algemeen kwam hunne meening hierop neder, dat, hoe genegd zij ook waren om de Regering alle mogelijke ondersteuning te verleenen, zij echter, wanneer zij het verledene in aanmerking namen, geene bevoegdheid hadden, zonder de stelligste waarborgen voor het vervolg, dit ontwerp aan te nemen of eenige vermeerdering van schuld, hoe ook genaamd, goed te keuren. Uit de geheele behandeling dezer zaak was het toch gebleken, dat de vroeger door de Regering bij herhaling gedane beloften en gegeven ver-

zekeringen, dat 's Rijks middelen in de behoefte van den Staat voorzagen, dat het Syndicaat zonder eenig bezwaar aan zijne verpligtingen kon voldoen, en dat de Oostindiën genoegzame vruchten afwierpen, allen even ongegrond waren; terwijl bovendien, tot verbazing der Vertegenwoordigers, verbindtenissen aangegaan en schulden ontstaan waren, buiten medewerking of kennis der Staten-Generaal. Zij, die reeds in vroegeren tijd op geene beloften der Regering hadden gerekend, gaven te kennen, dat de ondervinding, jammer genoeg, had doen blijken, dat zij niet misgetast hadden, terwijl zij, die vroeger op de toezeggingen der Regering hadden gebouwd en thans verklaarden zich misrekend te hebben, daarin juist eene voorname reden vonden, om tegen de voordragt te stemmen. Inzonderheid verlangden zij, dat voorloopig in de dringendste behoeften voor den tijd van zes maanden zou worden voorzien, en dat, des noodig, daartoe eene geldleening voor een gering bedrag zou worden aangegaan op het Rijk; dat in dien tusschentijd het ontwerp nopens de herziening der staatsregeling zou worden voorgedragen, als mede de voordragt tot afschaffing van het Syndicaat en eene andere tot betere regeling van de Algemeene Rekenkamer; dat, zoowel bij de eerste als de laatste dezer voordragten, zoodanige waarborgen voor het vervolg zouden worden gegeven, dat de terugkeer tot den ouden, zoo verderfelijken weg voor altijd onmogelijk werd gemaakt; dat wijders aan de natie niets verholen zou blijven, maar geheele publiciteit ten stelregel werd aangenomen, en dat eindelijk de Oostindische geldmiddelen op geene andere wijze zouden worden beheerd dan de Rijks-financien. Velen hunner stelden de aanbieding van eene voordragt tot herziening der Grondwet als eene *conditio sine qua non* voor de goedkeuring van vaste en voor het vervolg werkende finantiële maatregelen. Sommigen hebben uit het gebeurde de noodzakelijkheid trachten aan te toonen, dat de Grondwet werd herzien.

De Heer *van Dam van Isselt* heeft doen opmerken, dat zij, die vroeger de wetsontwerpen der Regering niet hebben aangenomen, doch toen door de meerderheid overstemd werden, thans de droevige overtuiging erlangden, dat zij niet gedwaald hebben, en dat de voorstanders van het Gouvernement zich in hunne verwachtingen en hun vertrouwen te leur gesteld hebben gezien. Hij bewondert de moed van hen, die nog bij voortduring, met voorbijziening van het verledene, de Regering willen ondersteunen, vooral hier waar het een maatregel geldt, die de afkeuring van tijdgenoot en nakomelingschap op zich laden zal. Naar zijne wijze van zien, vordert het wezenlijk belang van het crediet van den Staat, dat het thans aanhangige voorstel worde verworpen. Uit al hetgeen over het voorstel gehandeld is, is hem gebleken, dat de berekeningen nog zeer duister zijn, dat er millioenen schats zonder toestemming der Staten-Generaal zijn uitgegeven en dat de Handel-Maatschappij onmatige winsten heeft genoten. Hij kan geene finantiële ontwerpen aannemen, zoo lang het toekomstige politieke en finantiële gebouw des Staats niet in zijn geheel zij geregeld. De Grondwet moet worden herzien, de Rekenkamer behoort op eene andere wijze geregeld te worden, het Syndicaat behoort te worden opgeruimd. Hij heeft met leedwezen eergisteren in het comité-generaal vernomen, dat er hier te lande geene ministeriële verantwoordelijkheid bestaat. Dit is inderdaad gelukkig voor de raadslieden der Kroon, die den Koning hebben aangeraden om tot de plaats gehad hebbende handelingen over te gaan. Zoo ooit bestond er zeker hier de reden, om hen door de Nationale Vertegenwoordiging in staat van beschuldiging te stellen. Hij brengt hulde aan het doorzigt en goed beleid der Ministers, die de koloniën in zulk een gunstigen staat gebragt heeft. Hij oogst de vruchten daarvan in door de overschotten van de Oost tot het welzijn van den Staat te doen verstrekken. Dezelfde redenen die hem vroeger vele voorstellen deden afstemmen, zullen hem daartoe ook heden nopen, namelijk opregte liefde voor het Vaderland en verknochtheid aan den Koning en zijn Huis.

Het vervolg der beraadslaging is bepaald op morgen ochtend ten tien ure.

— Ll. Zondag avond is er in de gemeente Sprang op nieuw brand ontstaan in de woning van den bakker *Sooters*, wiens huis, benevens eene schuur van zekeren *de Bruin*, eene prooi der vlammen zijn geworden, nadat twee dagen vroeger twee huizen in hetzelfde dorp, ver van elkander gelegen, waren afgebrand en nog kort bevorens mede een huis en schuur eene prooi der vlammen waren geworden.

Ook te Genderen, in de nabijheid van Sprang, is het huis van *D. Mons* door brand vernield.

— Men schrijft uit Dordrecht: « Het alleen door stadgenooten in de groote kerk alhier opgerigte gedenkteeken, ter eere van wijlen onzen grooten zeeschilder *J. C. Schotel*, zal aanstaande Zaturdag voltooid, en dus Zondag voor het publiek te zien zijn."

— Particuliere brieven van Batavia de dato 17 September melden, dat de zaken in China eene eenigzins gunstigere wending beginnen te nemen, zoodat men verwachten kan dat de handel aldaar langzamerhand zal herleven.

Ingezonden Stukken.

Wij plaatsen onderstaande brieven, omdat wij in een vorig n°. over het bedoelde onderwerp een art. hebben opgenomen; doch verzoeken in het vervolg van het inzenden van stukken van *dergelyken aard* verschoond te blijven, daar dezelve ongebruikt zullen worden ter zijde gelegd.

Red.

Aan den onbekenden schryver van een artikel, voorkomende in de Vlissingsche Courant *van den* 16. *December* 1839, *n°*. 152.

MIJNHEER!

Het doet ons leed, dat UEd. uw artikel betrekkelijk den WelEerwaarden Heer D^s. *Fynenbuyk* niet hebt onderteekend; wij hadden ons dan persoonlijk met u kunnen onderhouden, en, zoo het mogelijk ware, getracht UEd. te overtuigen, dat de dubbelzinnige uitdrukkingen, waarmede het bedoelde artikel besluit, ongepast zijn om in een nieuwsblad te worden opgenomen. Al het goede en schoone hetwelk UEd. aangaande dien eerwaarden man te voren zegt, wordt daardoor, zoo mogelijk, geheel uitgewischt, en zal gewis bij sommigen aanleiding geven om des mans handelingen dubbelzinnig te beoordeelen, en misschien in een kwaad daglicht te stellen. Thans moeten wij, willen wij UEd. onze gevoelens doen kennen, mede de toevlugt nemen tot hetzelfde blad waarin UEd. geschreven hebt, en achten ons, om die reden, verpligt, openlijk te doen opmerken, dat, indien het wezenlijk uwe meening is geweest den Heer Predikant *Fynenbuyk* eene dienst te bewijzen, de wijze, waarop dit door UEd. is ten uitvoer gebragt, weinig ten uwen voordeele getuigt van uwe opvoeding en kennis.

Wij noemen ons mede, gelijk UEd.,

N. N.

Mynheer de Redacteur!

In uw n°. van den 16. Dec. komt, onder de Ingezonden Stukken, een artikel voor, waarin onder anderen gezegd wordt, dat de redenen, waarom D^s. *Fynenbuyk* zijne plaats alhier tegen eene naar elders verlaten heeft, verschillend beoordeeld worden. Wij stemmen daaromtrent volkomen met den schrijver van bedoeld art. in, maar hadden gaarne, tot edificatie van degenen welke er belang bij hebben om in deszelfs plaats een kundig en in alle opzigten achtenswaardig Leeraar terug te bekomen, gezien, dat de verschillende beoordeeling dezer redenen meer in het breede waren opgegeven; hierdoor zou den een of ander met hetgeen zij zelf van zijne hoedanigheid kennen, in staat worden gesteld om een juist denkbeeld te vormen van den man die ons verlaten heeft.

Ik verzoek UEd. Mijnheer de Redacteur deze weinige regelen in uw geacht blad te willen opnemen, opdat daardoor den onbekenden schrijver, zoo ik hoop, zal worden uitgelokt, iets meer omtrent dit toch nog al voor velen belangrijk onderwerp mede te deelen.

Met alle achting blijf ik,

Uw bestendige lezer.

Mengelingen.

DE VLAKTE VAN MITIDJA BIJ ALGIERS.

Van welke zijde men in de vlakte van Mitidja komt, haar aanblik maakt eenen diepen indruk. De plegtige stilte, die er heerscht, de doodelijke dampen, die haar bedekken en die zelfs in den tijd der zwaarste hitte niet verdwijnen, het prachtige raam, waarin zij als bevat is door de boschrijke afhellingen van Sahel en zelfs van den Atlas, alles werkt mede, om er een grootsch karakter aan te geven, dat toeneemt, naar mate men er dieper in doordringt. Dan begint men de bedriegelijke uitwerkselen der luchtspiegeling te gevoelen, die even zeer op het verstand van eene menigte ongelukkige kolonisten gewerkt heeft, als op hun gezigt, en die hen in hun verderf gebragt heeft onder de heerschappij van eene onwederstaanbare betoovering. De gezigteinder is zoo uitgebreid, dat men boven deze verbazende savanne de tweede, de derde en zelfs de vierde helling van den Atlas onderscheidt; men zoude denken, dat er nauwelijks één uur noodig was, om dezen togt te doen, en uren verloopen en de moeijelijkheden vermeerderen. Ongelukkig de reiziger, die zich zonder leidsman en zonder voorzorg op dit oogenschijnlijk zoo vlak en gemakkelijk terrein gewaagd heeft! Zoo hij van tijd tot tijd hooge struiken vindt, loopt hij gevaar begraven te worden in deze bosschen van kolossale grassoorten, die van verre een tapijt van zoden gelijken. Zoo hij ten tijde der hitte rondzwerft, zendt hem de gespletene aarde dampen van pestaardig gaz, die hem de koorts en den dood geven. Eindelijk in het regen-saizoen verandert alles in modderpoelen of in diepe moerassen, die nog gevaarlijker zijn dan de koorts.

Intusschen heeft deze noodlottige vlakte niet opgehouden de begoochelingen van alle kolonisten op te wekken. Zij, welke de heerlijke oasen, die zij bevat, gezien hadden, die boschjes van palmboomen, die wonderlijk schoone oranjeboomen, die weligen groei der keerkringlanden, verloren den moed niet; zij meten de diepte der korst van den vruchtdragenden grond, zij berekenden de duizenden kwintalen voeder, die men bijna zonder arbeid kon inzamelen, de beesten, die men in die onuitputtelijke weiden konde aankweeken; zij vroegen concessie van land en koloniseerden. Maar in plaats van zich aan elkander aan te sluiten om tegen zoo vele vijanden te strijden, hebben zij zich alle op deze verbazende vlakte verstrooid, alwaar zij met hunne hoeven, elke door vele duizenden akkers land omringd, verdwijnen, als een regendroppel in de zee!

Als men den loop van het water op deze vlakte met aandacht nagaat en de hellingen van den grond, herkent men gemakkelijk de sporen van een kanaal met eenen dubbelden uitloop, een' naar het Oosten, en een naar het Westen, dat heeft moeten dienen, om alle de doorzijpelingen van water, van den Atlas gekomen, op te vangen. Vroeg of laat zal men het weder moeten openen, en men mag hopen, dat de Mitidja eens, even als de Pontijnsche moerassen, een bevaarbaar gezondheidskanaal hebben zal, dat als weg van communicatie voor de groote landbouwende etablissementen dienen zal, die over de gansche oppervlakte verspreid zijn. Als men een vooruitgaand en regelmatig stelsel van kolonisatie zal aangenomen hebben, dat de kolonisten en de hoeven vereenigt, in plaats van ze te verstrooijen, zal deze nu zoo noodlottige landstreek wonderen doen; maar het oogenblik der wonderen is nog niet gekomen. De kolonisten kunnen nog niet rekenen op de veiligheid hunner personen. Niemand durft zich nog op zekeren afstand wagen, zonder van het hoofd tot de voeten gewapend te zijn. Men haalt van de nabijzijnde bron water, met een geweer op den schouder; men bezoekt elkander met de wapenen in de hand. Deze onmogelijkheid om zich op den kleinsten afstand te verwijderen zonder door een eskorte vergezeld te zijn, is eene onophoudelijke straf.

Onder de begoochelingen, aan welke men zich van de eerste Fransche expeditie in Afrika af overgegeven heeft, behoorde algemeen deze, dat men het land beschaven zoude door de bewoners zelve. Zij zouden onwijfelbaar de vrienden der Franschen worden, zij waren goedhartig, gastvrij, werkzaam. Men moet slechts hunne godsdienstige vooroordeelen sparen, om hen tot eene goede verstandhouding met de Franschen te brengen. Deze verwachting is hoe langer zoo meer teleurgesteld. Terwijl de inlandsche bevolking in de steden verminderd is en daar voor de Franschen plaats maakt, heeft zich die van het land nooit naar de Fransche zeden willen plooijen. Zij heeft de voorkomende welwillendheid, die haar in alle opzigten spaarde, met eenen onverzoenlijken haat beantwoord. Zij komen ter markt, om eijeren, gevogelte en groenten aan de overwinnaars te verkoopen, en wachten hen des avonds op, om hun het hoofd af te snijden. Deze hebben weinig meer magt over de Arabieren van de vlakte, dan de Amerikanen over de Wilden van de Ohio of de Missisippi. Het zijn ware roovers, die nooit dan enkele menschen aantasten en tot hiertoe alle veiligheid onmogelijkheid gemaakt hebben. Zoo er in de Mitidja slechts leeuwen of tijgers waren, zou deze hindernis van de kolonisatie reeds lang uit den weg geruimd zijn geweest. Zij maken een getal van tienduizend uit, maar zullen altijd door godsdienst en zeden van de Franschen gescheiden blijven. Daarbij komt, dat de zeden der Franschen, uit hunnen aard reeds van die der Arabieren verschillende, in Afrika nooit een voorbeeld van betamelijkheid en waardigheid gegeven hebben, waardoor men ten minste eenen zedelijken invloed verkrijgt.

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 19. DECEMBER 1839.

Door de invallende Feestdagen in de aanstaande Week, zal er *Vrijdag den 26. dezer* Marktdag gehouden worden.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
O. Walcher. Tarwe	ƒ 12,25	Boekweit.	ƒ 6,25
N. Idem Tarwe	- 10,00	Haver.	- 3,00
O. Zeeuwsche Tarwe	- 11,00	Zeeuwsche Groene Erwten	- 7,50
N. Zeeuwsche Tarwe	- 9,60	Idem Paardeb.	- 5,00
Zeeuwsche Rogge	- 6,50	Idem Duiveboonen	- 0,00
Noordbr. Rogge	- 6,25	Koolzaad	- 10,25
Winter Garst	- 5,20	Zomerzaad	- 0,00
Zomer Garst	- 5,00	Kanariezaad.	- 0,00
Walchersche Paardeboonen	- 5,50	Raap-Olie.	ƒ 58,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 10,00	Patent-Olie	- 40,50
Idem Witte Boonen	- 8,00	Lijn-Olie	- 33,00
Idem Witte Erwten	- 8,00	Lijnkoeken. ƒ 9,00 per 100 stuks	
Idem Groene Erwten	- 8,50	Raapkoeken - 00,00 à 0000	

Tarwenbrood het Ned. Pond 20 en een halve cent. Masteluinbrood 18 en een halve cent. Roggenbrood 14 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 20. *December*. Sedert den 18. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *the Pica*, J. Harris, van Boston, met katoen en rijst; *Leopold*, J. C. Holtz, van New-York, met stukgoederen; *Jean van Eyck*, H. Minne, van Havannah, met suiker.

Advertentien.

AFVAART-UREN VAN HET STOOMJAGT,

Varende tusschen *MIDDELBURG* en *ROTTERDAM*

gedurende de maand December 1839.

Van Middelburg.			ur. min.	Van Rotterdam.			ur.
Zondag	22,	's morg.	5.30	Dingsdag	24,	's morg.	[illegible]
Donderdag	26,	»	6.	Vrijdag	27,	»	[illegible]
Zondag	29,	»	6.	Dingsdag	31,	»	[illegible]

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.